

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

w sprawie **M. P.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 8 listopada 2018 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1989 r., sygn. akt III KR 126/89, zmieniającym wyrok Sądu Wojewódzkiego Ł. z dnia 5 kwietnia 1989 r., sygn. akt III K [...],

na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 b k.p.k. i in. *a contrario*

postanawia:

- 1. oddalić wniosek o wznowienie postępowania;**
- 2. obciążyć skazanego M. P. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych).**

UZASADNIENIE

M. P. został skazany wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Ł. z dnia 5 kwietnia 1989 r., sygn. akt III K [...], zmienionym wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1989 r., sygn. akt III KR 126/89, za czyn z art. 148 § 1 k.k., na karę 10 lat pozbawienia wolności.

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 1995 r., sygn. III KO 53/94, Sąd Najwyższy oddalił wniosek obrońcy skazanego o wznowienie postępowania.

W dniu 29 marca 2018 r. do Sądu Najwyższego wpłynął ponowny wniosek o wznowienie postępowania sądowego, w którym obrońca M. P. powołała się „na art. 540 § 1 ust. 1 k.p.k. (w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia), a także przepisu art. 540 § 1 ust. 2 k.p.k. (po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe dowody, wskazujące na to, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu, a nadto te nowe dowody uzasadniają wysokie prawdopodobieństwo uniewinnienia skazanego po wznowieniu postępowania sądowego, i dowody te były nieznane Sądowi Wojewódzkiemu w Ł. Przed orzeczeniem o winie”. Z treści wniosku wynika, że do nowych dowodów obrońca zaliczyła zeznania świadków R. K., J. E. oraz Z. J., którzy mieliby zeznawać na okoliczności związane ze S. F. i Z. F.. Obrońca wniosła także o przeprowadzenie dowodu z dokumentu, tj. protokołu przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie z dnia 29 września 2004 r., sygn. akt PP [...].

W konkluzji obrońca wniosła o uchylenie prawomocnego wyroku Sądu Wojewódzkiego w Ł. oraz przekazanie sprawy M. P. do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

Prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o oddalenie wniosku obrońcy M. P.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wznowienie postępowania nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki określone w art. 540 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k., na co słusznie zwrócił uwagę prokurator w swoim piśmie.

Bezspornym jest, że aby móc skutecznie powoływać się na podstawę wznowienia określoną w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. – w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa – należy fakt ten wykazać prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3-11 k.p.k. lub art. 22 k.p.k., co wynika jednoznacznie z art. 541 § 1 k.p.k. Co więcej, istnieje kodeksowy wymóg wskazania w takim wniosku wyroku skazującego lub orzeczenia stwierdzającego niemożność wydania wyroku skazującego.

Obrońca przedstawiając i powołując się przy tym powódzie wznowienia na zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 29 września 2004 r.,

sygn. akt PP [...], zupełnie ignoruje bezwzględny zakaz prowadzenia – przy braku przeszkód do wydania wyroku skazującego – postępowania dowodowego ramach postępowania wznowieniowego w celu ustalenia, czy w postępowaniu pierwotnym dopuszczono się przestępstwa.

Złożony wniosek nie wykazuje zaistnienia także kolejnej przyczyny wznowienia, określonej jako *propter nova* w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. Po pierwsze, owe nowe fakty i dowody muszą wskazywać na to, że skazany jest niewinny, albo że skazano go za przestępstwo zagrożone karą surowszą. Po wtóre, fakty i dowody muszą mieć charakter nowości, która nie znana była nigdy wcześniej orzekającym w sprawie sądom. Takiego charakteru nie zachowuje podnoszona we wniosku okoliczność sprowadzająca się do twierdzenia, iż rzeczywistymi sprawcami zabójstwa E. P. był Z. czy S. F. Taki dowód nie może zostać uznany za nowy w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., skoro jak wynika z akt sprawy, ewentualne sprawstwo tych osób było przedmiotem rozważań orzekających w sprawie sądów.

Z tych względów, wobec braku podstaw do uwzględnienia wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.